

Peki aklımızın doğruluğundan asla emin olmadığı bu olaylara neden inanırız? Birilerinin bizim anlattıklarımıza inanmasına çok mu ihtiyacımız var? Diğer her şeye inancımızı neden yitirdik?

Seçim öncesinde vaatleriyle oyumuzu alan politikacılar bize yalan söyledi. Güzelliklerine hayran olduğumuz aktörler estetikli çıktı. Ödediğimiz vergiler bize yol, su, elektrik olarak geri dönmedi. 1.80 boyundaki hayatımızın sarışın kadını 30 cm. eksikle ama 30 kilo fazlalıkla geldi ve hayatımızın röfleli kabusu oldu. Öptüğümüz halde prens olmayan kurbağalar yüzünden dudaklarımızda yaralar çıktı. Masallardaki evlilik düşleri çamaşır makinası, yatak odası takımı pazarlığına dönüştü. Hükümetler değişti ama sosyal güvenliğimiz sağlanamadı. Bir sabah uyandık ve dünyanın değişmediğini anladık. Umudumuz bitti ve inandıktan vazgeçtik. En önemli ihtiyacımız “inanmak”tan vazgeçtik.

İlmin buluşları, ileri teknolojik araçlar, uzay çalışmaları ve bunlara ek olarak ortaya çıkan toplumsal meseleler (nüfus patlaması, bu patlamanın gerektirdiği doğum kontrolü, beslenme problemi, çok gelişmişle az gelişmiş ülkeler arasındaki dengesizlik, siyasi ve fikri, ideolojik çatışmalar, kavgalar, v.b.) özellikle Batı’da medeniyetin iki ayrı ucunu teşkil eden “din” ile “ilim” arasındaki mesafeyi iyice açmışlardır. Teknolojinin desteklediği iktisadi düzen, yakın yıllarda görüldüğü gibi değişik tesirlerin ortaya çıkması ile iyiden iyiye sarsılmıştır. İktisadi “patlama”nın doğurduğu refah artık özlemi çekilen bir rüya olmuştur. Sağlam bilinen temel çatırdayınca öte-

den beri arka plana itilen XX. yüzyıla uygun sayılmayan meseleler Batı’da yeniden sözkonusu olmaya başladı, bir “sentez” ihtiyacı daha belirli şekilde duyuldu. Batı insanı kaybettiği değerlerin yerini alabilecek başka değerler aramaya koyuldu. Gelecekte, teknolojik bir gelecekte ürkütüğü için, geriye, çok gerilere döndü. (Scognomillo, *Medeniyetler Çatışmasında Batı’nın İnanç Temelleri*, 16-7).

Doğu masalları ve anadolu efsaneleriyle büyümüş olan Türk insanı, Doğu’lu mantığı ile Batı’nın elbiselerini giymeye başladığı günden bu yana bir sentez yaratma bunalımını zaten yaşıyordu. Daha bu bunalımın etkileriyle başa çıkmazken mantığı da Batı ve Doğu ideolojileri olarak ikiye bölündü. Batı, hıristiyan inancı alt yapısıyla vampirleri, poltergeistleri, satanistleri yeniden üretim süreci içerisinde bir kez daha canlandırdı. Bizlerin, zaten, yatırlarımız, evliyalarımız, şeyhlerimiz ve dedelerimiz vardı. Bunların alt yapısı üzerine ruhları, cinleri, karabasanları eklemledik. Sentez toplum olma bunalımımıza Batı bunalımlarını kattık ve inanma dürtümüzü tatmin etmek için şehir efsanelerimizi yarattık. Hâla inandığımız bir şeyler olabilsin diye!

KAYNAKLAR

Scognomillo, Giovanni. *İstanbul Gizemleri*. İstanbul: Altın Kitaplar, 1993.

_____. *Medeniyetler Çatışmasında Batı’nın İnanç Temelleri*. İstanbul: Karakutu Yayınlar, 2002.

Şehir Efsaneleri için; <http://www.sehiresane-leri.com/>